

Filatèlia

Romanització de Tarragona

per BAF

Els dos primers són a llaor de Sant Germà, finals del segle XVII, i s'hi reproduceix una "Nota Històrica sobre Sabadell i Sant Germà", extreta del llibre "Notes Històriques sobre la parròquia de Sant Feliu", de mossèn Frederic Albanell. Al final hi ha una cita, indicant que es vegi l'article que vaig publicar al "Diario de Sabadell" (9-4-1987).

Vuit goigs més són a llaor de Sant Antoni de Padua. Sis del segle XIX i dos del segle XX. En el primer (3).76., hi ha una cronologia de fets històrics relacionats amb la devoció del sant a Sabadell que comença el 1500. Al final hi ha una relació d'altres edicions que van des de 1828 al 1948 i una bibliografia, els autors de la qual són el Dr. Feliu Sardà i Salvany i Pau Turull i Moragas. S'ha imprès a Carles Castañé. Desembre 1988. (Mides 22x34)

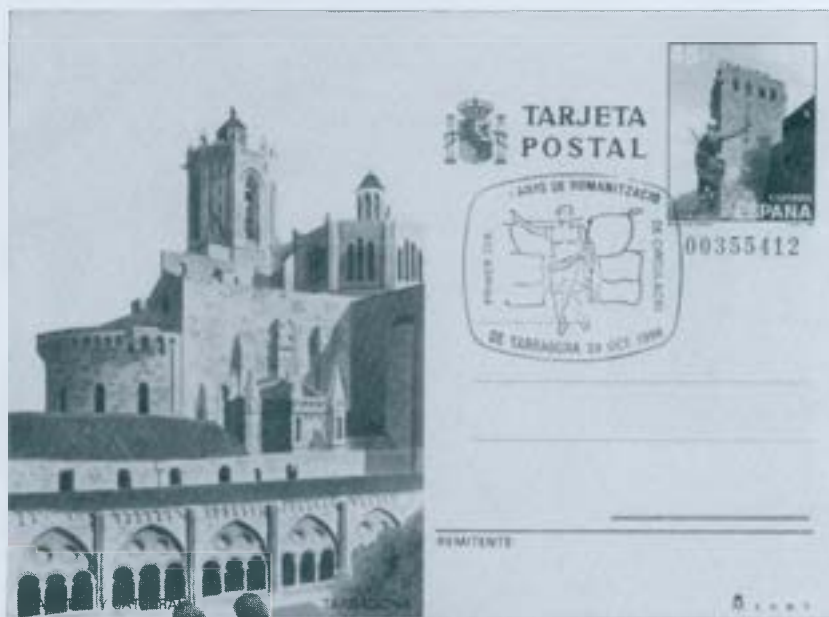
Cal esmentar un llibre que amb el títol "Mossèn Josep Maideu (1893-1971) mestre-compositor i organista", ha escrit Esteve Busquets i Molas.

Mossèn Maideu va ser un bon gogista. El llibre, a part de constar-hi una biografia completa d'aquest preclar sacerdot i músic, conté un catàleg d'edicions de goigs musicats pel biografiat, i la reproducció de vint-i-vuit.

Ha estat imprès per Gualbert Carrasco, de Vilafranca del Penedès amb el patrocini de la Caixa del Penedès. (juny 1988) (Mides 15'5x21'5)

Del llibre titular "Les nostres ermites" n'és autor Miquel Ballbé i Boada i és presentat pel Dr. F. Torrella i Niubó. És imprès a Gràfiques Ister, de Mojà, i fa referència a les ermites de Castellbisbal, Gallifa, Matadepera, Rellinars, Sant Cugat, Rubí, Sant Llorenç Savall, Terrassa, Vacarisses i Viladecavalls.

Està il·lustrat amb fotografies, dibuixos a la ploma i al boix, amb la reproducció de 40 goigs de les respectives advocacions.

Seguint, com fins ara hem fet, de tractar temes catalans dins de la Filatèlia, parlarem avui, d'una de les dues tarjes postals que ens oferí l'Administració del correu que l'any passat va emetre i que és dedicada a Tarragona. En el segell imprès a la tarja hi ha l'estàtua de Cèsar August, còpia de l'original que hi ha en el Museu Vaticà, i que a Tarragona es troba enmig del Passeig Arqueològic, com si el presidís; en la il·lustració de la mateixa tarja hi ha una part de la Catedral adossada a la muralla, que en definitiva és encara el monument més espectacular del pas dels romans per aquelles contrades. D'aquesta muralla se'n conserva a prop d'un quilòmetre, però en el seu temps en tenia quatre i voltava tota la part antiga que avui podem més o menys contemplar. No podem menysprear, però, l'Acòpolis, el Foro, l'Anfiteatre, l'Aquaducte, la Necròpolis de Sant Salvador, l'Arc de Berà, la Torre dels Escipions, i tantes altres construccions no tan vistoses que fan de Tarragona la ciutat on la romanització de Catalunya és més notòria.

Plini en la seva Història Natural assegura que TARRACO SCIPIORUM OPUS, (Tarragona fou obra dels Escipions) i no posem en dubte la seva veracitat, però en la bibliografia consultada, trobem que quan els romans arribaren a aquelles costes, en el segle III a.C., concretament l'any 218 a.C. ja trobaren, en el lloc on hi ha ara la Catedral sembla, un assentament grec anomenat TERRAKON. Malgrat tot això la cultura que aportaren els romans, possiblement barrejada amb la dels grecs, avui encara és

vigent i la vivim, amb tot el vaivé del temps.

Els romans que eren molt pràctics, cercaven una costa propera a l'Ebre, que era una via de penetració de gran importància i a més unes terres conreables per a produir tots els productes per a sobreviure-hi. No sóc cap tècnic per a escriure històries i solament em documento com a ampliador de la meua cultura filatèlica, però hem de creure d'aquesta història el que ens ha quedat i com ha condicionat la nostra manera de viure i ésser.

I parlant de la Catedral direm que sembla que la seva construcció s'inicià l'any 1174, per iniciativa de Sant Oleguer, aleshores bisbe de Barcelona, on volia traslladar-hi la Seu Metropolitana, i que no s'acabà fins l'any 1350. En aquest llarg espai detemps canviaren els estils arquitectònics de forma que les primitives concepcions romàniques es barrejaren amb l'estil gòtic i avui no té un estil determinat. És un bell edifici, digne de la ciutat, amb tres trams, un central de 17 metres d'ample per 26 metres d'alçària i els dos laterals més reduïts. El cimbori sobrepasa els 10 metres d'alçària en la nau central i en el claustre hi ha 211 capitells romànics de marbre.

I no seguim perquè no crec haver descobert res als nostres lectors que quan han visitat la ciutat ho han fet amb els ulls de la il·lusió, ja que Tarragona sols es pot visitar així, pensant i contemplant les meravelles que ens deixaren. Si no anem a Tarragona amb aquesta intenció val més passar de llarg i encaminar els passos a altres llocs.

BEN-NET

CENTRE DE NETEGES, S.A.

Soletat, 80

Tel. 725 97 77 - 725 99 87

SABADELL